

vidt det gaar an at udbetale Erstatningssummen.

Jeg anbefaler hermed de af mig nævnte Ændringsforslag til Vedtagelse af Tinget; jeg tror, det er fuldt forsvarligt at kræve, at der gives Adgang til at indanke Indenrigsministeriets Afgørelser for Domstolene, og at de private Forsikringselskaber stilles lige med de gensidige med Hensyn til Tegning af frivillige Forsikringer med Statstilskud, og jeg tror, at der ikke er tilstrækkelig Grund til at indføre Forsikringsforbund for en Del af de Erhverv, der her er Tale om, ligesom vi heller ikke kan gaa med til at give andre Regler for Landbrugere med Hensyn til Statstilskudet end for andre.

Jeg skal dernæst nævne to Punkter, paa hvilke Mindretallet fastholder Lovforslagets Bestemmelser, medens Flertallet foreslaar dem ændrede. Det første angaar Lovforslagets § 3, der i andet Stykke bestemmer, at for saa vidt „den forsikrede ved grov Uagtsomhed, ved Tilsidesættelse af reglementariske Bestemmelser, som er holdte tilbørlig i Kraft, eller ved Beruselse selv har hidført eller dog væsentlig bidraget til Ulykkestilfældet, kan Erstatningen nedsættes eller bortfalde“. Et Flertal har foreslaaet, at denne Bestemmelse skulde gaa ud; men det har Mindretallet ikke kunnet gaa med til; vi finder, at Bestemmelsen er formet overordentlig hensynsfuldt ogsaa i Sammenligning med de nugældende Regler, efter hvilke Arbejdersforsikrings-Raadet kun har Valget imellem helt at frakende den paagældende Erstatning og at give fuld Erstatning. Allerede ved første Behandling for et Par Aar siden havde jeg Lejlighed til at udtale mig specielt om Spørgsmaalet: Beruselse og dens Indflydelse paa Retten til Erstatning. Jeg har ganske vist ikke set efter, hvad jeg sagde den Gang, men jeg kan dog huske lidt om det og kan i Virkeligheden indskrænke mig til at henvise til, hvad jeg den Gang udtalte: at der er noget farligt i at stryge en saadan Lovbestemmelse. Sagen er den, at fjerner man en Bestemmelse om, at Beruselse under Ulykkestilfælde i hvert Fald skal kunne faa Indflydelse paa Erstatningens Størrelse, maa Administrationen gaa ud fra, at det er Lovgivningsmagtens Mening, at den paagældende, selv om han var beruset, skal have samme Ret til Erstatning som hvis han havde været ædru, og det kan vi ikke være tjente med, det vil jeg i hvert Fald ikke være med til. Jeg vil derfor meget fraaade at fjerne en saadan Bestemmelse

og vil nødigt tro, at Rigsdagen virkelig skulde kunne indtage et saadant Standpunkt.

Man har dernæst foreslaaet Forhøjelser af de Erstatningssummer og de Dagpenge, som efter Lovforslaget kan tilkomme de tilskadekomne. Mindretallet har ikke kunnet gaa med til disse Forhøjelser. Allerede i Lovforslaget var der foreslaaet en ikke ringe Forhøjelse, og vi har ment, at da Administrationen selvfølgelig efter nøje Overvejelser og med velberaad Hu har fastsat disse Erstatningssummer, skal vi ikke uden videre forhøje dem, navnlig da ikke saa længe vi ikke ved noget om, hvad disse Forhøjelser betyder i Penge, og det ved vi i hvert Fald indtil videre ikke. Jeg har ganske vist dels selv set lidt paa de foretagne Beregninger af den Forhøjelse af Præmierne, som vil blive Følgen af at fastsætte Erstatningssummerne til det i Lovforslaget foreslaaede, dels underhaanden forhørt mig derom, og jeg kan vistnok sige, at det vil medføre en Forhøjelse med i hvert Fald 20 pCt. Om man bør gaa til en saadan Forhøjelse, er i alt Fald for mig tvivlsomt; det har jo i Virkeligheden slet ikke været Genstand for nærmere Overvejelse, idet vi ikke har haft det Materiale, som er nødvendigt for at kunne tage Stilling til Spørgsmaalet. Jeg skal derfor ikke komme videre ind paa de paagældende Ændringsforslag, men bare henstille, at man stemmer imod dem.

Jeg skal i øvrigt gentage min Anbefaling af Mindretallets Ændringsforslag, som vi, selv om de ikke vedrører store Principspørgsmaal, dog anser for saadanne Forbedringer af Lovforslaget, at vi trygt kan anbefale det til Tingets Vedtagelse.

Fraenkel: Betænkningen indeholder en grundig Fremstilling af den lange Række Ændringsforslag, som er stillet til Lovforslaget, saa der er ikke Anledning for mig, saa lidt som for nogen af de andre Medlemmer af Udvalget, til at komme ind paa dette. Derimod er der maaske Grund for mig til at udtale mig noget om de Ændringsforslag, der ligger udenfor det samlede Udvalgs. Ved de fleste af dem er jeg gaaet sammen med Venstre, og disse Ændringsforslag er motiverede af den ærede Ordfører for Venstre (Jensen-Sønderup). Dernæst er der enkelte, hvor jeg har taget en anden Stilling. Det drejer sig om Ændringsforslagene Nr. 15, 16 a. og 16 b., der bl. a. angaar en Kassererlønning, som her er foreslaaet sat lidt op, medens andre Mindretal vil have sat den noget ned.